

نزا گشتگیره کان

کوردی سۆرانی

کردی

شركاء التنفيذ :

المحتوى الإسلامى

رواد التراجم

بيان الإسلام

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص

Tel : +966 50 244 7000

info@islamiccontent.org

Riyadh 13245-2836

www.islamiccontent.org

په که م: نزاکان له قورئاندا.

- 1 په روه ردگارا کار وکرده وه کانمان لی وهر بگره و له ریزی چاکه کانماندا
توماری بکه، چونکه به راستی تو خوایه کی بیسه رو زانایت
- 2 و ته وبه و په شیمانیمان لی وهر بگره، بیگومان تو خوایه کی
به خشنده ومیهره بانی.
- 3 په روه ردگار له دنیا دا چاکه مان پی ببه خشه وه له دوا پوژدا چاکه مان
پی ببه خشه وه له سزای ناگر بمانپاریزه.
- 4 په روه ردگارا؛ لیمان مه گره نه گهر فهراموشیمان به سهردا هات یان
گونا هرو هله یه کمان نه نجامدا

5 په‌روه‌ردگارا؛ ئه‌ركى سه‌خت و كارى گران مه‌ده به‌سه‌رماندا وه كو ئه‌وه‌ى داوته به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ى پيش ئيمه‌دا.

6 ئه‌ى په‌روه‌ردگارمان به‌لاى وامان به‌سه‌ردا مه‌هينه‌ كه‌ بۆمان هه‌له‌نگيريت وه گوناوه‌كانمان بسپروه، وه ليمان خۆشبه وه ميه‌ره‌بانيمان له‌گه‌لدا بكه هه‌ر تۆى ياريده‌ده‌ر و پشتيوانمان كه‌واته سه‌رمان بخه به‌سه‌ر گه‌لى بى‌ پرواياندا.

7 ئه‌ى په‌روه‌ردگارمان لای مه‌ده (له‌ رپی راست) ده‌كانمان دواى ئه‌وه‌ى كه رينمونيت كردين وه پيمان به‌خشه له لای خۆته‌وه به‌زييه‌ك (ميه‌ره‌بانیه‌ك) به‌راستى هه‌ر تۆى به‌خشنده.

8 په‌روه‌ردگارا، به‌راستى ئيمه ئيمان و باوه رمان هيناوه، ده له گوناوه‌كانمان خۆش ببه و له ئاگرى دۆزه‌خ بمانپاريژه.

9 په‌روه‌ردگارا نه‌وه‌ى چاك و پاكم پى به‌خشه، به‌راستى تۆ بيسه‌رى دوعا و نزايت.

10 ئه‌ى په‌روه‌ردگارمان ئيمه باوه‌رمان هينا به‌وه‌ى كه ناردووته‌ته خواره‌وه، وه په‌يره‌وى پيغه‌مبه‌رى تۆمان كرد ده‌ى خوايه ناومان تۆمار بكه له لیستی پرواداراندا.

11 په‌روه‌ردگارا له گوناوه و هه‌له‌كانمان ببوره و له زياده‌په‌وى كاروبارمان خۆش ببه، دامه‌زراومان بكه، سه‌رمان بخه به‌سه‌ر گه‌لى بيابوه‌ردا.

12 په‌روه‌ردگارا تۆ ئهم هه‌موو دروست كراوانه‌ت بى‌ هووه و بى‌ ئامانج نه‌خولقاندووه، پاكيى و بيگه‌ردى شايسته‌ى تۆيه، ده تۆش بمانپاريژه له سزای ئاگرى دۆزه‌خ.

13 ئه‌ى په‌روه‌ردگارمان هه‌ركه‌س تۆ بيخه‌يته ئاگرى دۆزه‌خه‌وه ئه‌وه بيگومان ريسوات كردووه، وه هيچ پشتيوانيک نيه بۆ سته‌مكاران.

14 ئەى پەرورەدگارمان بەراستی ئىمە گويمان لە بانگخوازىك بوو (مەبەست پى پىغەمەمبەرى خودايە) بانگى ئەکرد بو پراهييان (دهى ووت) پراو بىنن بە پەرورەدگارتان دەست بەجى پراومان هينا؛ ئەى پەرورەدگارمان دەى لە گوناھەکانمان خوش بىە وىسپەرەوہ بوومان خراپەکانمان و بمان مرینە لەگەل کەسانى چاکەکاردا.

15 ئەى پەرورەدگارمان پيمان بەخشە (لە پاش مردن) ئەوہى بەلینت پى داین لەسەر زوبانى پىغەمبەرەکانت و پيسوامان مەکە لە پوژى دوایى دا بىگومان تو بەلین ناشکینیت.

16 پەرورەدگارا ئىمە ستەممان لە خوومان کرد، خو ئەگەر ليمان خوش نەبیت و بەزەبیت پياماندا نەیتەوہ، ئەوہ بەراستی ئىمە سویند بە خوا لە خەسارەتمەند و زەرەرمەندانین.

17 پەرورەدگارا مەمانگىرە لەگەل دەستەى ستەمکاراندا.

18 خودام بەسە لەھەموو کاروبارىکمدا، و هیچ پەرستراویکیش نىيە کە شایستەى پەرستن بىت بە ھەق وراست جگە لە ئەو، و پشت و تەوہ کولم بە ئەو بەستووہ و ئەو پەرورەدگارى عەرشى گەورەيە.

19 پەرورەدگارا مەمانگىرە بە ھۆکارى سەرگەردانى قەومى ستەمکاران، وە پزگارمان بکە بە بەزەبى خوٹ لە دەست کۆمەلى بى پراوان.

20 پەرورەدگارا، ھىمنى و ئاسايش بکيشە بەسەر ئەم شار و ولاتەدا و خوّم و نەوہکانىشم پاریزە لەوہى کە بتەکان بپەرستین.

21 ئەى پەرورەدگارمەن و رۆلەکانم والى بکەیت بە چاکى نوێژەکان ئەنجام بدەین، ئەى پەرورەدگارمان پارانەوہ و نزاکەم وەرگرە.

22 ئەى پەرورەدگارمان لە مەن و باوکم و دایکم و ھەموو پراوادران ببورە و خوش بىە لە پوژىکدا کە لىپرسینەوہ دەکرىت و بەرپا ئەبیت.

په روږدگار له لايه ن خوټه وه په حمه ت و مېهره بانې تايه تيمان
پي بې خشه و له سوږي خوټ بهر ه وهرمان بکه و ريگه ي
رږگاري و سهر فرازيمان بو بسازينه له م کاره ماندا.

23

24

په روږدگار سينه و دل و دهر وونم ناسووده وشاد بکه، وه ئيش و کارم بو ناسان بکه.

26

هيچ په رستراويک شايسته ي
په رستن نيه به هق جگه
له تو، پاکي ويگه ردي بو
تويه ئه ي خوايه، وه بيگومان
من له سته مکاران بووم.

25

په روږدگار، به رده وام
زانست و زانياري زورترو
زياترم پي بې خشه.

په روږدگار؛ من به ته نها مه هيلره وه (نه وه يه كي چاك و پاك
پي بې خشه) تويش چاكترين زاتيكي له پاش من و هه موو
مردوويه ك ده مينته وه.

27

په روږدگار من په نا ده گرم به تو له هه موو خه تهره و خيال و
وه سوه سي شه يتانه كان، وه په نات پي ده گرم له وه ي (شه يتانه كان)
ناماده بن لام (سهرم لي بشويين).

28

په روږدگار ئيمه تيمان و باوه ري دامه زراومان به زاتي تو هيناوه،
ده ليمان خوش بيه و په حمان پي بکه چونکه تو چاكترين
زاتيكي که له هه موو خاوه ن په حم و سوژه كان مېهره بانترت.

29

په روږدگار؛ له گونا هو هه له كانم خوش بيه و په حمم پي بکه
چونکه تو له هه موو مېهره بانان مېهره بانترت.

30

ئه ي په روږدگار مان سزاي دوزه خمان لي دوور بخه روه به پراستي سزاي ئه و
(دوزه خه) لانه چووي به رده وامه، به پراستي ئه و دوزه خه شوين و نيشته جييه
كي زور ناخوش و ناسازه (ناهو ناله و په شيماني بي سنوره تاييدا).

31

32 په روه ردگارا له هاوسه ران و نه وه کانمان که سانی کمان
پئی بیه خشه که بینه مایه ی پروناکی دیده مان و
شادی دلّمان و بمان که به پیشه وای بو خواناسان.

33 په روه ردگارا، یارمه تیم بده دلّ و دهر وون و پړوچ و گیانم کو بکه ره
وه، تا سوپاسگوزاری نازو نیعمه ته کانت بم که به سهر من و
دایک و باوکمدا پړاندووته، هه روه ها کو مه کیم بکه تا کار
و کرده وای چاکه نه انجام بدهم که تو پئی پازیی بیت و به په
حمهت و میهره بانی خوټ بمخه ره ریزی بهنده چاکه کانه وه.

34 په روه ردگارم به پراستی سته مم له خوټم کرد لیټم ببووره و
بمبه خشه.

35 په روه ردگارا له ده ست قهومی سته مکار پزگارم بکه.

36 نو می ده وارم که په روه ردگارم پړنموویم بکات بو شوین و
جیگه یه کی پراست و دروست (دوور له کیشه و ناخوټی).

37 په روه ردگارا به پراستی تو خیر و بیړی زوړت به سهردا
پړاندووم، به لام هیشتا هه ژاری به خوشی زیاترم.

38 نه ی په روه ردگارم منالیکی چاکم پیبیه خشه.

39 په‌روه‌ردگار کومه‌کیم بکه و یارمه‌تیم بده تا شوکرانه بژیړ و سوپاس‌گوزاری شه و ناز و نیعمه‌تانه بم که به من و دایک و باو‌کمت به‌خشیووه، هه‌روه‌ها یارمه‌تیم بده له‌و جوړه کار و‌کرده وه چا‌کانه نه‌نجام بدهم، که تو پئی رازیت، داوا‌کاریشم چا‌که پروینیت له ناو نه‌وه‌کانمدا له‌به‌ر قازانجی خوّم (چا‌که‌ی هه‌ر‌که س به‌شی دایک و باو‌کی تیا‌دایه) به‌راستی من گه‌پاومه‌ته‌وه بوّ لای تو، تا له‌گونه‌ه‌کانم خوښ بیت و من له‌موسلمانانی گوپرایه‌ل و فرمان‌به‌ردارم.

40 په‌روه‌ردگارا، هه‌ر پشتمان به تو به‌ستووه و هه‌ر بوّ لای توښ گه‌پاوینه‌ته‌وه، سه‌ره‌نجامیش هه‌ر بوّ لای تویه.

41 په‌روه‌ردگارا له‌ئیمه و له‌و براینه‌شمان خوښ به‌ه که پیش ئیمه‌پیا‌زی ئیمان‌یان گرت‌ه‌به‌ر و له‌دلّه‌کانماندا هیچ جوړه‌بوغز و کینه‌یه‌ک مه‌خه‌ره دلّمانه‌وه له‌ئاستی نه‌وانه‌ی ئیمان‌یان هی‌اوه، په‌روه‌ردگارا تو به‌راستی به‌سوژ و به‌خشنده و میهره‌بانیت.

42 ئه‌ی په‌روه‌ردگار نه‌مان که‌یت به‌هو‌کاری گومپرایی نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون وه لی‌مان خوښه‌ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌راستی هه‌ر تویت زالّ و بالاده‌ست و کار‌به‌جی.

43 په‌روه‌ردگارا ئه‌م نوور و پوناکیه‌مان بوّ زیاد بکه و لی‌مان خوښ به‌ه، چونکه به‌راستی تو ده‌سه‌لات به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه.

دوہم: نزاکان لہ سونہ تی نہ بہوی:

1

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْغَنَى، وَشَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ» واتہ: «خودایہ؛ پہنا بہ تو دہ گرم لہ فیتنہ و تاقیکردنہ وہی ناگری دوزخ، ولہ سزای ناگری دوزخ، ولہ تاقیکردنہ وہی نیو گور، ولہ سزای نیو گور، ولہ شہر و خراپہی تاقیکردنہ وہ بہ دہولہ مہندی، ولہ شہر و خراپہی تاقیکردنہ وہ بہ ہہ ژاری».

2

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ» واتہ: «خودایہ من بہ نات پیدہ گرم لہ فیتنہ و تاقیکردنہ وہی مہ سیحی دہ جال».

3

«اللَّهُمَّ اغْسِلْ قَلْبِي بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ» واتہ: «خودایہ دلہ بشورہ وہ (لہ گوناہہ کانم) بہ ئاو و بہ فر و تہ رزہ، و دلہ پاک بکہرہ وہ لہ گوناہہ کان ہرہ کو چوَن جلی سپی لہ چلک و پیسی پاک دہ کریتہ وہ، و دووری بخہرہ نیوان من و گوناہہ کانم وہ کو دووری نیوان پوژہ لات و پوژناوا».

4 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ» واته: «خودایه پهنات پیدہ گرم له تمه لی وپیربوون وتاوان وقهرزرداری».

5 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْهَرَمِ، وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ» واته: «خودایه: پهنابه تودہ گرم له بیدہسه لاتی وتهمه لی وترسنوکی وپیری وپه زلی، وپهنابه تودہ گرم له سزای نیوگوړ، وپهنابه تودہ گرم له فتنه وتاقیکرنه وهی زیان و مردن -کاتی سه ره مه رگ وپرسیاره کانی ناو گوړ-».

6 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ» واته: «خودایه پهنات پیدہ گرم له به لا وتاقیکردنه وهی سه خت وناره حهت، وله قوولی ليقه ومان ومهینه تی، وله قه زای خراب، وله دلخو شبوونی دوژمنان جه هوی ناخوشیه کانمه وه-».

7 «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ» واته: «خودایه ثابینه کهم چاک بکه که برپړه پستی کاره کانمه، ودونیا شم بو چاک بکه که زیانمی تیدایه، وقیامه تیشم بو چاک بکه و گه رانه وهم هر بو ئه وییه، وژیانم بو بکه به هوکاری زیادبوونی هه موو خیر وچاکه یه ک، ومردنم بو بکه به هوکاری حه سانه وه له هه موو شهر وخرابه یه ک».

8 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتُّقَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى» واته: «خودایه، من داوای هیدایهت، وته قواداری، وداوین پاکي، ودهوله مندیت لیده کهم».

9

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ» واته: «خودايه؛ په نابه تۆ ده گرم له بیده سه لاتی و ته مبه لی، وله تر سنوکی و په زیلی، وله پیری و سزای نیو گوږ».

10

«اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا» واته: «خودايه؛ ویستی خو پاراستن له تاوان بیه خشه به ناخ و ده روونم، و پاک و خاوینی بکه ره وه له ویستی تاوان و خراپه کردن چونکه تۆ باشتیرین که سیت که خاوینی بکه یته وه، خوایه؛ تۆ سه ره پیه شتیار و خاوه نی ناخ و ده روونمی».

11 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا» واته: «خودایه؛ من پهنات پیده گرم له زانستیک که سوودی نه بیّت، وله دلّیک که له تو نه ترسیّت، و له نه فس ودهروونیّک که تیر نه بیّت، وله پارانه ویه که وه لام نه دریته وه».

12 «اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي» واته: «خودایه داوای هیدایهت وجیگر بوون و به رده وامی له تو ده کم له سهر ریگای راست له سهر نیستقامهت-».

13 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ» واته: «خودایه پهنات پیده گرم له نه مانی نیعمه ته کانت له سهرم، وله نه مانی له ش ساغی، و له نا کاوی سزا کانت، وله هه موو توریه که».

14 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ» واته: «خوایه؛ من پهنات پیده گرم له خراپه ی نه و کرده وانه ی کردوومه، وه له خراپه ی نه و کرده وانه ی نه که نه مکردووه».

15 «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ، وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ» واته: «هیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هه ق وراستی جگه له الله ی مه زن و به خشنده، هیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هه ق وراستی جگه له الله؛ په روه ردگاری مه زن و خاوه نی عهرشی گه وره، هیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هه ق وراستی جگه له الله؛ په روه ردگاری ئاسمانه کان وزه وی و خاوه نی عهرش گه وره».

16 «اللَّهُمَّ رَحِمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ» واته: «خودایه ئومیدم به په حم و به زه یی تو هه یه، و به نه ندازه ی چاو تروکاندنیکیش خوّم نه ده یته دهستی خوّم و کار و باریشم به چاکه بگیړه، هیچ په رستراویک نییه که شایسته ی په رستن بیّت به هه ق وراستی جگه له تو».

«اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِّيتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِّنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي» واته: «خوایه؛ من بهندهی تو، و کوری پیایو یکم که بهندهی تو یه، وه کوری نافرده تیکم که بهندهی تو یه، نیوچاوانم له دهستی تو دایه، حوکمی تو به سهرمدا په پیره وکراوه، بریاری تو به سهرمدا راست و داد په روه رانه یه، داوات لیده کم به هه موو ناو یك که ناوی خو ت پی ناوه، یان فیتری که سیکت کردووه له دروستکراوه کانت، یان داتبه زاندووه له کتیه که تدا، یان تایبه ت کردووه به خو ته وه له زانستی غه یبدا لای خو ت، که وا قورن ان بکه یت به بو ژانه وهی دلم و رووناکی سینگم و هه لگری په ژاره م و لابه ری غه م».

18 «اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ» واته: «ئه ی ئه و خودایه ی که دله کان له ژیر رکیفی تو دان؛ دلما ن جیگیر بکه وه لیبگیره وه به ره و گو پرایه لی کردنی خو ت».

19 «يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ» واته: «ئه ی ئه و زاته ی که دله کان هه لده گیر ته وه دلم جیگیر بکه له سهر ئاینه که ت».

20 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ» واته: «خودایه من داوای سه لاهه تبوون و پر زگار بوون عافیه ت- له تو ده کم له دنیا و قیامه ت».

21 «اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا، وَأَجِرْنَا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ» واته: «خودایه عاقبه ت خیر مان که یت له هه موو شتیکدا، و بمان پاریزیت له ئا بروو چوونی دنیا و سزای قیامه ت».

22 «رَبِّ أَعْنِي وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ، وَانْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ الْهُدَى إِلَيَّ، وَانْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ» واته: «خوایه یارمه تیم بده و یارمه تی که سیش مه ده له سهرم، وه سهرم بخه و که سیش سهر مه خه به سهرمدا، پلاتم بو دار پیژه و پلاتیش دامه ریژه له سهرم، وه ری نیما ییم بکه و ری نیما یی کردنیشم بو ئاسان بکه، وه سهرم بخه به سهر ئه و که سه ی که ده ست دریژ ده کاته سهرم».

23 «رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَارًا، لَكَ ذَكَارًا، لَكَ رَهَابًا، لَكَ مَطَوَاعًا، إِلَيْكَ مُخْبِتًا أَوْاهًا مُنِيئًا» واته: «خوايه وام لیبکه شوکرانه بژیروی توبم ، زیگری توبکم ، له توبترسم ، گوپرایه لی توبکم ، بولای توب بگه پیمه وه ، پهروه ردگارم تهوبهم لی قبول بکه».

24 «رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَأَسْأَلُ سَخِيمَةَ قَلْبِي» واته: «پهروه ردگارم تهوبهم لی قبول بکه ، وه تاوانه کانم بشوره وه ، وه وه لامی دوعا کانم بدهروه ، وه به لگه کانم جیگیر بکه ، وه پینمایي دلّم بکه ، وه زمانم راست کهروه ، وه خراپی نیو دلّم دهرینه».

25 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِيَّيْ» واته: «خوايه من په نات پیده گرم له خراپه ی بیستم ، وه له خراپه ی بینیم ، وه له خراپه ی زمانم ، وه له خراپه ی دلّم ، وه له خراپه ی مه نیم -شه هوه تم-».

26

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ،
وَالْجُذَامِ، وَمِنْ سَائِرِ
الْأَسْقَامِ» واته: «خوايه
من په نات پیده گرم له
گولی، و شیئی، و گه پری^[2]
، وه له خراپترینی دهر د و
نه خوشیه کان».

1- موزه ری ده لیت: (واتا په نات پیده گرم- له شهر و خراپه ی زالبوونی مه نی وشه هوه تم بۆ شه وه ی تووشی زینا وسه یر کردنی حهرام نه بم). [قوت المغتذي على جامع الترمذي (2/ 860)].

2- نه خوشیه کی ناسراوه گوشت ده خوات و بلاو ده پتیه وه ، والله بمان پاریزیت له م نه خوشیه . [شرح سنن أبي داود لابن رسلان (411/ 7)].

27 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَعْمَالِ وَالْأَهْوَاءِ».

واته: «خودایه؛ په نات پیده گرم له هه موو په وشت وکرده وه وئاره زوویه کی ناپه سهند وخراب».

28 «اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي» واته:

«خودایه تو لیبوورده وبه خشندهیت ولیبووردنت پی خوښه بویه لیم خوښه».

29

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي، وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةَ قَوْمٍ فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَى حُبِّكَ» واته: «خودایه؛ من داوای: نه نجامدانی کرده وه خیر وچاکه کان، و دوووربوون له کرده وه شهر و خراپه کان، و خوښوېستنې هه ژاره کان له تو ده که م، و داوا له تو ده که م لیم خوښ بیت و په حمم پېبکه یټ، و نه گهر ویستت خه لکانیک تاقی بکه یته وه له بیرو باوه پړاندا- من بمرینه وبه و فیتنه یه تاقیم مه که ره وه، و داوات لی ده که م که یارمه تیم بدهیت تو م خوښ بویت، و نه وانه شم خوښ بویت که تو یان خوښ ده ویت، و نه و کرده وانه شم خوښ بویت که له خوښه ویستی تو زیاتر نریکم ده که نه وه».

30

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ» واته: «خوایه؛ من داوای هه موو خیریکت لی ده که م له نیستا و داهاتوودا نه وهی که دهیزانم و نه وهشی که نایزانم، و په نات پی ده گرم له هه موو خراپه یه ک له نیستا و داهاتوودا نه وهی که دهیزانم و نه وهشی که نایزانم».

31 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ» واته: «خوايه من داواي ئهو خيرت لي ده كم كه بهنده و پیغمبره كهت داواي لي كروويت ، وه په نات پی ده گرم لهو خراپه یه ی كه بهنده و پیغمبره كهت په نای پیت گرتووه لی».

32 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا» واته: «خوايه؛ من داواي به ههشت لیده كم وه وهشی كه نريك كه ره وهیه لی له هر گوftar و كرداريك ، وه په نات پی ده گرم له ناگر و وهشی كه نريك كه ره وهیه لی له هر گوftar و كرداريك ، وه داواشت لیده كم هر بریاريك كه بریارت له سهر داوه بوم به خير بگيرت».

33 «اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِمًا، وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَاعِدًا، وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ رَاقِدًا، وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوًّا وَلَا حَاسِدًا» واته: «خوايه يارمه تيم بده دست گرتوبم به ئيسلامه وه له كاتيكدا به پي ووم ، خوايه يارمه تيم بده دست گرتوبم به ئيسلامه وه له كاتيكدا كه دانيشتووم ، خوايه يارمه تيم بده دست گرتوبم به ئيسلامه وه له كاتيكدا كه راكشوم ، وه به گرفت و غمی من دوژمن و چاوله سهر بووانم خو شحال مه كه».

34 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ» واته: «خوايه من داواي هه موو خير يكت ليده كم كه خه زينته كي له دهستی تو دايه ، وه په نات پی ده گرم له هه موو خراپه يه كه كه خه زينته كي له دهستی تو دايه».

35 «اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا تَحُولُ بِهِ بَيْنَنَا وَمَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تَبْلُغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبَ الدُّنْيَا» واته: «خوايه ئه وهنده ترسان له خوتمان پي به خسه كه بيته بهر بهست له نيوان ئيمه و سهر پيچی كردندا ، وه ئه وهندهش له گوپرايه لی كردنت به خسه پيمان كه بمانگه يه نيته به هه شته كهت ، وه ئه وهندهش له دليايان پي به خسه كه نا هه مواريه كانی دونيامان له سهر ئاسان بكات».

«اللَّهُمَّ مَتِّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا، وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّمَا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا» واته: «خوايه خوشگوزرانمان بکه به بیستنمان و بیننمان و توانامان نه و ندهی که له ژیانداين، وه نه وانه یش بکه به میراتگری ئیمه^[3]، وه توله سهندنه وه مان بخه ره سهر نه وانه ی که سته ممان لیده که ن، وه سهرمان بخه به سهر نه وانه ی درایه تیمان ده که ن، وه ناهه موارییه کانمان نه خه یته نیو ئاینه که مانه وه، وه دونیا مه که ره که و ره ترین مه به ستمان و ئامانجی زانستمان، وه که سیك زال مه که به سهرماندا که به زهی پیماندا نه یه ته وه».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ» واته: «خودایه په نات پیده گرم له ترسنوکی، په نات پیده گرم له ره زیلی، په نات پیده گرم له وهی که بکه و مه ته مه نی پیری و په که و ته یه وه، په نات پیده گرم له ناشوبه ی دنیا و سزای ناو گور».

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي، وَجِدِّي، وَخَطْئِي، وَعَمْدِي، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي» واته: «خوايه له تاوانه کانم خوشبه، و له نه زانینم، و پوچوونم له کاره کانمدا، و له وه یش که تو زانا تری پیی له من، خوايه لیم خوشبه له وهی که به جدی و له وهی که به گالته کردوومه، و له وهی که به هله و له وه یش که به نه نقه ست کردوومه، وه هه موو نه وانه یشم هه یه».

39

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي» واته:
«خودايه لَيم خَوْش به، وره حمم پيښکه، وهيدايه تم بده،
وعافيه ت -سه لاهه تم - بکه، ورزقم پيښه خشه».

40

«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.
فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»
واته: «واته: خودايه به راستی سته ميکی زور و گه وره له خوم
کردووه و هيچ که سيکيش له تاوانه کان خَوْش نابيت، جگه له
تو نه بپيت، لَيم خَوْش به به ليخو شبوونيک له لايه ن خوته وه،
ره حمم پي بکه به راستی تو ليخو شبوو و ميهره بانيت».

«اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ
تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ» واته:
«خودايه ملكه چي تۆبووم ، وباوهرم به تۆ هيئا
، و پشتم به تۆ بهست و باوهرم پيت هيئا ، و
بو لاي تۆ گه رامه وه و به پشتيواني تۆ
به رپه رچي دوژمنانم ده ده مه وه».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجَنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ» واته: «خودايه؛ پهنا ته نها به شکومه ندى تو ده گرم که هیچ په رسراویکیش نیه که شایسته ی په رستن بیت به هه ق وراستی جگه له تو له وهی گومرام بکهیت، تو زیندوویت که هه رگیز نامریت، و جنوکه ومروقه کان ده مرن».

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ» واته: «خودايه داوای -وتن وکردنی- ئه و شتانه ت لیده کهم که ده بنه هو ی په حم کردنت به به نده-^[4]، وهو کاره کانی لیخوشبوونت^[5]، وسه لاهمه تبوون له هه موو گونا هیک، و به ده سته یانی وسوودمه ند بوون له هه موو چاکه وخیریک، وبرنده وه به چوونه به هه شت، و پرزگار بوون له دوزه خ».

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِي مَا رَزَقْتَنِي» واته: «خودايه له گونا هه کانم خو ش به، وماله کهم بو فراوان بکه، و ئه و رزقه ی ییم ده به خشیت به ره که تدار ی بکه».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ؛ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ» واته: «خودايه داوای فه زل و په حم له تو ده کهم؛ چونکه ته نها تو خاوه نداری ئه وانه یت».

4- واتا: ئه و کرده وه وقسه وسیفه تانه ی که به نه جامدانیان هو کارن بو ئه وه ی په حمم پیکیه یت. [المفاتيح في شرح المصابيح (304 / 2)]

5- (العزائم:): کوی وشه ی (عزيمة) به، واتا ئه و سیفه ت و تابه تمه ندیانه ی مرو ف پید اگیر ده بیت له سه ری ومه به سته تی، واتا: داوات لیده کهم ئه و سیفه ت و په و شتانه م پیبه خشیت که هو کارن بو ئه وه ی لیم خو ش بیت. [المفاتيح في شرح المصابيح (304 / 2)]

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ التَّرَدِّي، وَالْهَدْمِ، وَالْغَرَقِ، وَالْحَرَقِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُدْبِرًا، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا» واته: «خوابه من په‌نات پیده‌گرم له که‌وتنه خواره‌وه، وه له دارووخانی شتیک به سه‌رمدا، وه له خنکان و سووتان، وه په‌نات پیده‌گرم له وهی که شه‌یتان تیکه‌لم بیټ و تیکمبدات له کاتی مردندا، وه په‌نات پیده‌گرم له وهی که بمرم له کاتیکدا که پشتم هه‌لکردبیټ له تیکوشان له پیناوی تودا، وه په‌نات پیده‌گرم له وهی که بمرم به پیوه‌دراوی.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ؛ فَإِنَّهُ يُنْسِ الضَّجِيعُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ؛ فَإِنَّهَا بَنَسَتْ الْبِطَانَةَ» واته: «خوابه په‌نات پیده‌گرم له برسیټی چونکه به‌راستی برسیټی خراپترین هاوړپی سهر جیگایه، وه په‌نات پیده‌گرم له خیانه‌ت و ناپاکی چونکه به‌راستی خیانه‌ت و ناپاکی خراپترین په‌نهانه‌کان.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَالْقَسْوَةِ، وَالْعَفْلَةِ، وَالْعَيْلَةِ، وَالذَّلَّةِ، وَالْمَسْكَنَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَالْكَفْرِ، وَالْفُسُوقِ، وَالشَّقَاقِ، وَالنِّفَاقِ، وَالسُّمْعَةِ، وَالرِّيَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ، وَالْبَكَمِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجُذَامِ، وَالْبَرَصِ، وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ» واته: «خوابه من په‌نات پیده‌گرم له لاوازی بیټی توانایی-، و ته‌مه‌لی، وترسنوکی، وچرووکی -په‌زیلی-، وپیریون، و دل‌په‌قی، و بیټی ناگایی، وهه‌ژاری، و سوکبون، و بیټی دارایی و خراپی حال، و په‌نا به‌تو ده‌گرم له فه‌قیری، و له کوفر، و فاسقیتی، و ناکوکی و په‌رته‌وازه‌یی، و دووړوویی، و هه‌ولدان بو ده‌رکه‌وتن، و ریابازی، و په‌نا به‌تو ده‌گرم له که‌ر بوون، و لا‌ل بوون، و شیتی، و گولی، و به‌له‌کی، و نه‌خوشیه‌کوشنده‌کان.»

49 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَالْقِلَّةِ، وَالذَّلَّةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أَظْلَمَ» واته: «خوایه من په‌نات پیده‌گرم له هه‌ژاری، وه په‌نات پیده‌گرم له که‌می‌تی و سه‌رشو‌ری، وه په‌نات پیده‌گرم له وه‌ی سته‌م بکه‌م و له وه‌یش که سته‌م لئ بکری‌ت».

50 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ؛ فَإِنْ جَارَ الْبَادِيَةِ يَتَحَوَّلُ» واته: «خودایه په‌نا به تۆ ده‌گرم له دراوسی‌ی خراب له شوینی نیشته‌جی‌بوونی به‌رده‌وام، ودر اوسی‌ی ده‌شتایی و دوور له شار به‌رده‌وام نابیت».

51 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَؤُلَاءِ الْأَرْبَعِ» واته: «خودایه؛ من په‌نات پیده‌گرم له دلیک که له تۆ نه‌ترسیت، و له نه‌فس و ده‌روونی‌ک که تیر نه‌بیت، و له پارانه‌وه‌یه‌ک که وه‌لام نه‌دری‌ته‌وه، و له زانستی‌ک که سوودی نه‌بیت، خودایه په‌نا به تۆ ده‌گرم له‌م چوار شته».

52 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السُّوءِ، وَمِنْ لَيْلَةِ السُّوءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السُّوءِ، وَمِنْ صَاحِبِ السُّوءِ، وَمِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ» واته: «خودایه په‌نا به تۆ ده‌گرم له رۆژی‌کی خراب، و له شه‌وی‌کی خراب، و له کاتی‌کی خراب، و له هاو‌ری‌ی خراب، و له دراوسی‌ی خراب له شوینی نیشته‌جی‌بوون».

53 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَاسْتَجِرُّ بِكَ مِنَ النَّارِ» واته: «خودایه داوای -چوونه- بههشت له تۆ ده کهم و پهنا به تۆ ده گرم له -چوونه نیو- دۆزهخ».

54 «اللَّهُمَّ فَهَّنِي فِي الدِّينِ» واته: «خودایه له ئاین تیگه یشتنووم بکهیت، وزانستم پی به خشیت».

55 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ» واته: «خودایه پهنا به تۆ ده گرم که هاو بهشت بو پر یار بدهم له شتیکدا که دهیزانم، وداوای لیخو شبوونت لیده کهم له وهی که نایزانم».

56 «اللَّهُمَّ انْفَعِنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي، وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي، وَزِدْنِي عِلْمًا» واته: «خوایه سوووم پی بگه یه نه به وهی که فیرت کردووم، وه ئه وهه فیر بکه که سوووم پی ده گه یه نیت، وه زانستم زیاد بکه».

57 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا» واته: «خودایه داوای زانستیکی به سووود، و پرزقیکی پاک، و کرده وهی قبول کراو له تۆ ده کهم».

58 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ بَائِتِكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» واته: «خودایه من داوات لیده کهم ئه ی خودایه به وهی که تۆ تاک و ته نیا و جیی نیازیت، که ست لی نه بووه و له که سیش نه بوویت و هیچ که سیکیش هاوشیوه و هاوتای تۆ نییه؛ که له تاوانه کانم خو ش بیت، به راستی تۆ لی بوورده و میهره بانیت».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ الْمَنَانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ» واته: «خودايه داوات لیده کم به وهی که به راستی ستایش بۆ تویه و هیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هه ق و راستی جگه له تۆ، تاک و ته نیایت و بئی هاوه لی هه ر بۆ تویه، تویت خاوه نی به خشین، ئه ی به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهوی، ئه ی خاوه نی شکۆ و ریژ، ئه ی زیندووی هه لسوورینه ری بوونه وهر، من داوای به هه شت لی ده کم و په نات پیده گرم له دۆزه خ».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ، وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ» واته: «خودايه داوات لیده کم به وهی که من شاهیدی ددهم، که تۆ په رستراوی به هه قیت، هیچ په رستراویک شایسته ی په رستن نییه به هه ق و راستی جگه له تۆ تاک و ته نیا، جیی نیازی خه لکیت، که ست لی نه بووه و له که سیش نه بویت، و هیچ یه کیکیش هاوشیوه و هاوتای تۆ نییه».

61

«رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ»
واته: «په روه ردگارم ليم خوښه، وتهوبه م قبول بکه،
تو قبولکاری تهوبه بیت -التواب-یت و له گوناوه کان
خوښده بیت -الغفور-یت.»

62

«اللَّهُمَّ بَعْلَمِكَ الْغَيْبَ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْنِي مَا عَلِمْتَ
الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي» واته: «خودايه
داوات لي دهگه م به زانياريت به نهينيه کان و به توانايي خوټ به
سهر دروست کراوه کانتدا؛ بمژييه نه تائه و کاته ي ده زانيت زيان
باشه بوم، و بم مرينه نه و کاته ي ده زانيت مردن باشه بوم.»

63

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ
الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغَنَى وَالْفَقْرِ،
وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقُطُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا
بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ
إِلَى وَجْهِكَ، وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ»
واته: «خودايه م داواي ترسانت ليدهگه م له نهيني و ناشکرادا
(له هه موو کاتيکدا)، داواي وشه ي راست و پهوات ليدهگه م له
کاتي پازي بوون و توره يميما، و داواي مامناوه نديت ليدهگه م له
دهوله مه ندي و هه ژاريدا، داواي به خششي نه براهوي -بهه شت-
ليدهگه م، داواي ناز و نيعمه تي دره وشينه ره وه ي نه چراو و نه براهوت
ليدهگه م (خوشحالي و به خته وهري)، داواي پازي بوونت ليدهگه م له
داواي پرووداني هه ر شتيک، داواي زيان يکي سارپژکار و خوشت
ليدهگه م له داواي مردن، داواي چيژي سهير کردني پرووي پروزت
لي دهگه م له بهه شتدا و تامه زرروي گه يشتم پيت به بي نه وه ي
تووشي زيان يکي سهخت و فیتنه يه کي گومراکه ر بيم.»

64 «اللَّهُمَّ زَيْنَا بَرِيْنَةِ الْإِيْمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِيْنَ» واته: «خودايه بمان رازينه ره وه به جوانی ئيمان و رېنموينيمان بکه و بمانکه به رېنمونیکار».

66

«اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أَحَبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيْمَا تُحِبُّ»
واته: «خودايه ئه و رزقه ی پيټ به خشيوو له و شته ی پيټ خو شه بيکه به هي ز بوم - بو کردنی - ئه و شته ی تو پيټ خو شه».

65

«اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبُّهُ عِنْدَكَ»
واته: «خودايه رزقی خوشويستنت به من به خشه، خوشويستنی ئه و که سه ی که خوشويستنت بو ی سوودی ده بيت لای تو بوم».

67 «اللَّهُمَّ مَا زَوَيْتَ عَنِّي مِمَّا أَحَبُّ فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا لِي فِيْمَا تُحِبُّ» واته: «خودايه ئه وه ی ليمت دو ورخستوه ته وه که پيټ خو شه، بيکه هوکار يک بوئه وه ی خو م ته رخان بکه م بو - کردنی - ئه و شته ی تو پيټ خو شه».

68 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَسُوءِ الْعُمُرِ، وَفِتْنَةِ الصَّدْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ.» واته: «خودايه په نا به تو ده گرم له ترسنوکی، وله په زیلی، وله شهر وله خراپه ی پيربوون، وله شهر و خراپه ی دل، وله سزای گوړ».

69 «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ، أَعُوْذُ بِكَ مِنْ حَرِّ النَّارِ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ» واته: «خودايه په روه ردگاری جبرائیل، وميکائیل، وپه روه ردگاری ئيسرافیل، په نا به تو ده گرم له که رمی دوزه خ، وله سزای گوړ».

70 «اللَّهُمَّ أَلْهِمْنِي رُشْدِي، وَأَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي» واته: «خودايه ئيلهامی هيدايه تدانم پيټبه خشه، وبمپاريزه له شهر و خراپه ی نه فسم».

71 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ» واته: «خودايه داوای زانستیکي به سوودت لينده که م، وپه نا به تو ده گرم له زانستیک که سوودی نه بيت».

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ» واته: «ئهی خودای پەرورهدگاری حهوت ئاسمانه کان و پەرورهدگاری زهوی، و پەرورهدگاری عه رشی مه زن، پەرورهدگاری ئیمه و پەرورهدگاری هه موو شتیك، پروینه ری هه مو دانه ویله یه ك⁷²، دابه زینه ری ته ورات و ئینجیل و قورئان، په نا به تۆ ده گرم له زیانی هه رشتیك كه جلّه و وده سه لاتى به ده ستى تویه. خودایه، هه ر تۆ یه كه مینیت هیچ شتیك له پيش تۆوه نییه وهه ر تۆیش كۆتایه مینی هیچ شتیك له دواى تۆوه نییه، هه ر تۆ به رز و مه زن و بلندترینیت، هیچ شتیك له سه رووی تۆوه نییه، هه ر تۆ نزیكترینیت و هیچ شتیك له تۆ زیاتر نزیك نییه له بوونه وه ره كان، هه ر په نهانیت ته نها تۆ ئاگاداری نه ئینه كانى خه لكیت، هیچ شتیك له تۆ شارواه نییه، قه رزاریمان له سه ر هه لگه و له هه ژاری رزگارمان بكه.»

«اللَّهُمَّ أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِنَا، وَأَصْلَحْ ذَاتَ بَيْنِنَا، وَاهْدِنَا سُبُلَ السَّلَامِ، وَنَجِّنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ، وَجَبِّنَا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ، وَبَارِكْ لَنَا فِي أَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُلُوبِنَا، وَأَزْوَاجِنَا، وَذُرِّيَّاتِنَا، وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، وَاجْعَلْنَا شَاكِرِينَ لِنِعْمِكَ مُثْنِينَ بِهَا عَلَيْكَ، قَابِلِينَ لَهَا، وَأَتِمِّمَهَا عَلَيْنَا» واته: «خوایه ئاشنایى بخه ره ئیوان دله كانمانه وه و نیوانمانیش چاك بكه، وه رینماییمان بكه بو رینگاکانى ئاشتى و سه لامه تى و ئیسلامه تى، وه رزگارمان بكه له تاریکایه كانه وه بو پرووناكى، وه به دوورمان گره له خراپه كان ئه وه ی كه ئاشکرایه و ئه وه یشی كه شارواهیه، وه به ره كه ت بخه ره نیو بیستمان و بینیمان و دله كانمان و خیزان و نه وه كانمانه وه، وه ته وه به مان لى وه به گره به پراستی تۆ زۆر ته وه به وه رگر و به به زه ییت، وه به مانگی ره له وه كه سانه ی كه شوکرانه بژی ری نیعمه ته كانى تۆن، ستایشت بكه یین له سه ری و قبولی بکه یین و ته واو و کاملیشی بكه به سه رماندا.»

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَسْأَلَةِ، وَخَيْرَ الدُّعَاءِ، وَخَيْرَ النَّجَاحِ، وَخَيْرَ الْعَمَلِ، وَخَيْرَ الثَّوَابِ، وَخَيْرَ الْحَيَاةِ، وَخَيْرَ الْمَمَاتِ، وَتُبِّئَنِي، وَتَقَبَّلْ مَوَازِينِي، وَحَقِّقْ إِيْمَانِي، وَارْفَعْ دَرَجَاتِي، وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي، وَاغْفِرْ خَطِيئَتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنْ الْجَنَّةِ» واته: «خودايه داوای خیرترین و چاکترین داوات لی ده کهم، و خیرترین و چاکترین نزا، و خیرترین و کاملترین سه رکه وتن، و خیرترین و کاملترین کرده وه، و خیرترین و کاملترین پاداشت، و خیرترین و کاملترین ژیان، و خیرترین و کاملترین مردنت لی ده کهم، و جیگیر و دامه زراوم بکه، و ته رازووی-چاکه کانم-قورس بکه، و ئیمانم به هیز بکه، و پله کانم به رز بکه ره وه، و نو یزه کانم قبول بکه، و له گونا هه کانم خوش به، و داوای پله به رزه کانت لی ده کهم له به هه شتدا».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَوَاتِحَ الْخَيْرِ، وَخَوَاتِمَهُ، وَجَوَامِعَهُ، وَأَوَّلَهُ، وَظَاهِرَهُ، وَبَاطِنَهُ، وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنْ الْجَنَّةِ» واته: «خودايه داوات لی ده کهم پیم به خشی ئه نجامدانی-سه ره تای کرده وه چاکه کان و کو تایان و کو وی هه موویان و یه کهم و کو تایان و ئاشکرا و شاراو هیان و پله به رزه کان له به هه شتدا».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا آتَى، وَخَيْرَ مَا أَفْعَلُ، وَخَيْرَ مَا أَعْمَلُ، وَخَيْرَ مَا بَطَّنَ، وَخَيْرَ مَا ظَهَرَ، وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنْ الْجَنَّةِ» واته: «خودايه داوای خیرترین و کاملترین لی ده کهم له وهی ئه نجامی ده ده م-له هه موو شتی کدا-، و خیرترین له وهی ده یکه م، و خیرترین له وهی شاراو هیه و نه یینه، و داوای پله به رزه کانت لی ده کهم له به هه شتدا».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْفَعَ ذِكْرِي، وَتَضَعَ وَزْرِي، وَتُصْلِحَ أَمْرِي، وَتُطَهِّرَ قَلْبِي، وَتُحَصِّنَ فَرْجِي، وَتُنَوِّرَ قَلْبِي، وَتَغْفِرَ لِي ذَنْبِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنْ الْجَنَّةِ» واته: «خودايه داوات لی ده کهم ناوم به رز بکه یته وه، و له گونا هه کانم خوش بیت، و کاروبارم چاک بکه بیت، و دلم پاک بکه یته وه، و دامینم بیاریزیت، و دلم نور و روشندار بکه بیت، و له گونا هه کانم خوش بیت، و داوای پله به رزه کانت لی ده کهم له به هه شتدا».

78 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ فِي نَفْسِي، وَفِي سَمْعِي، وَفِي بَصَرِي، وَفِي رُوحِي، وَفِي خَلْقِي، وَفِي خُلُقِي، وَفِي أَهْلِي، وَفِي مَحْيَايَ، وَفِي مَمَاتِي، وَفِي عَمَلِي، فَتَقَبَّلَ حَسَنَاتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنْ الْجَنَّةِ»
واته: «خودایه داوات لیده کهم پیروزی و بهر که تم پیبه خشیت له نه فسم، وله بیستن و بینین و پروح و لاشه و ره و شت و خیزان و ژیان و مردن و کرده و ده کانم، و کرده و ده چاکه کانم قبول بکه یت، و دوا ی پله به رزه کانت لیده کهم له به هشتدا».

79 «اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَهْوَاءِ، وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَدْوَاءِ» واته: «خودایه له ره و شت و ئاره زوو و کرده و ده و نه خوشیه چه و ت و خراپه کان به دوورم بگره».

80 «اللَّهُمَّ قَعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي، وَبَارِكْ لِي فِيهِ، وَاخْلُفْ عَلَيَّ كُلَّ غَائِبَةٍ لِي بِخَيْرٍ» واته: «خودایه قه ناعه تدارم بکه له و رزقه ی پیمت به خشووه، و بهر که تم پیبه تییدا، وله به رامبه ر هه رشتیک که نیمه خیرم پیبه خشه».

81 «اللَّهُمَّ حَاسِبْنِي حِسَاباً يَسِيراً» واته: «خودایه لیپرسینه و هم له گه لدا بکه به لیپرسینه و ده کی ئاسان».

82 «اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ» واته: «خودایه یارمه تیم بده له سه ر ئه و هی که یادت بکه م و سوپاستت بکه م و به چاکی په رستشت بو بکه م».

83 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا يَرْتَدُّ، وَنَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَمُرَافَقَةً مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي أَعْلَى جَنَّةِ الْخُلْدِ » واته: «خودايه من داواي ثيمانیکت لی ده کهم که هه لگه رانه وهی تیدا نه بیست، و نیعمه تیک کۆتایی نه یهت، وهاوه لبوون له گهل پیغه مبه ره کهت (موحه مه د صلی الله علیه وسلم-) له پله به رزه کانی به هه شتی هه تاهه تایي».

84 «اللَّهُمَّ قِنِي شَرَّ نَفْسِي، وَاعْزِمْ لِي عَلَى ارْشَادِ أَمْرِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَخْطَأْتُ، وَمَا عَمَدْتُ، وَمَا عَلِمْتُ، وَمَا جَهَلْتُ » واته: «خودايه له شه ری نه فسم بمپاریزه، و سووربوونی پیبه خشه له سهر -کردن و ووتنی- باشرین شت که هوکاری ریمنونی وهیدا تانمه، ولیم خوش به له گونا هه نهیننی وئاشکرا وهه له کانم وئهو گونا هانه ی به نه نقه ست کردوومه، وئهوه ی زانیومه یان نه مزانیوه».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ الْعَدُوِّ، وَشِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ» واته: «خودايه په نا به تو ده گرم: له گیرۆده یی به ده ست قه رزارییه وه، وله زالبوونی دوژمن به سه رمدا، وله دلخو شبوونی دوژمنه کان به هو ی ئه و به لا وناخو شیانه ی به سه رمدا دیت».

86 «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ ضِيقِ الْمَقَامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» واته: «خودايه لیم خوش به، وهیدا یه تم بده، وروژیم بده، وعافیه تم سه لامه تیم- پی بیه خشه، و په نا به تو ده گرم له ناره حه تی وهستان له روژی قیامهت».

87 «اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِسَمْعِي، وَبَصَرِي، وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ يَظْلِمُنِي، وَخُذْ مِنْهُ بِأَرِي» واته: «خودايه ئاسووده یم پیبه خشه له بیستن وینین ویکه به میراتگرم، و سهرم بخه به سهر ئه وهی سته مم لیده کات، و توله ی منی لی بکه ره وه».

88 «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِيشَةً نَقِيَّةً، وَمِيتَةً سَوِيَّةً، وَمَرَدًا غَيْرَ مَخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ» واته: «خودايه من داواي ژیانیک کی پاک، و مردنیک کی باشت لیده کهم، وگه رانه وه بو قیامهت به بی زه لیلی و بی ئابرو وچوون».

89 «اللَّهُمَّ أَحْسَنْتَ خَلْقِي، فَأَحْسِنْ خُلُقِي» واته: «خودايه ههروه كو چوَن شيوه ورواله تو جوان كردووم، بهو شيويه شه ره وشتم جوان بكه».

90 «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ» واته: «خودايه له پياوان وئافره تاني ئيماندار خوَش به».

91 «اللَّهُمَّ ثَبِّتْنِي وَاجْعَلْنِي هَادِيًا مَهْدِيًّا» واته: «خودايه جيگير ودامه زراوم بكه وريمنونيم بكه -هيدايه تم بده- وبم كه به ريمنونيكار به هيدايه تدهر».

92

«اللَّهُمَّ آتِنِي الْحِكْمَةَ الَّتِي مَنْ أُوتِيَهَا فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا» واته: «خودايه نهو حيكمه ت وداناويه پييه خشه؛ كه به ههركه سيكت به خشبييت نهوا بيگومان خيركي زوري پيدراوه».

وخودا زاناتره، وصلى الله وسلم على نبينا محمد.

تعرف على الإسلام

بأكثر من 100 لغة

موسوعة الأحاديث النبوية
HadeethEnc.com

ترجمات متقنة للأحاديث
النبوية وشروحها بأكثر من
لغة (60)

بيان الإسلام
byenah.com

مواد منتقاة للتعريف
بالإسلام وتعليمه بأكثر
من (120) لغة

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

ترجمات متقنة لمعاني
القرآن الكريم بأكثر من
لغة (75)

موسوعات وخدمات إسلامية باللغات
s.islamenc.com

للمزيد
من المواقع الإسلامية
بلغات العالم

مناخ الإسلام
islamcontent.com

مواد إسلامية متنوعة
وشاملة بأكثر من (125)
لغة

ضيوف الرحمن
hajjumrh.com

مواد منتقاة للحجج
والمعتمرين والزوار
بلغات العالم

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

ضيوف الرحمن
hajjumrh.com

